

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad discendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126164)

De Secundo.

Discatiemus nunc alteram partem notitiam Domini nostri Iesu Christi contemplaturi. Hic nobis meditandus proponitur:

1. *Tanquam sterilium fecundator.* Elisabetha per omnem vitam suam prolem non pepererat: Verum in senectute Deus benedictione sua eam ornavit, hinc gaudio perfusa, pro singulari misericordia Dei id agnoscebat. In V. T. enim sterilitas quasi opprobrium reputatum fuit, unde Rachel moræm quoque sterilitati prætulit, tandem verò benedictionis Dei compos lætabunda dixit: Abstulit Deus opprobrium meum, Gen. 20. v. 23.

Et si rem penitus inspiciamus, non parva afflictio est, sine benedictione conjugali vivere. Per liberos enim regnum Dei ampliatur, & nomen ejus celebratur. Hinc Servator: Sinite pueros ad me venire, tantum enim est regnum cœlorum, Marc. 10. v. 14. Confer Tob. 8. v. 8. 9.

2. *Per sobolis procreationem respublica in omnibus hierarchiis insigniter ornatur.* Quando enim filii adolascunt, & Deo in ecclesia & curia utiliter servire possunt, magnam hinc parentes voluptatem capiunt; Filii & ædificatio civitatis confirmabit nomen, Sir. 41. v. 19.

3. *Per filios genus propagatur.* Quando enim pater, qui pluribus bonæ notæ liberis instructus est, moritur, quasi non mortuus esset, censendus est, similem enim sibi reliquit post se, Sir. 30. v. 4.

His commoditatibus illi, qui sine prole sunt, destituuntur. Propterea in scripturis tot lamentationes sanctorum hac ipsa in re

occurrunt. Abraham queritur: Domine Deus, quid dabis mihi? ego vœtam sine liberis, Gen. 15. v. 2. Rachel cum marito Jacobo expostulat: Da mihi liberos, alioquin moriar, Gen. 30. v. 1. Hanna largiter flevit, cum Deus uterum ejus conclusisset, 1. Sam. 1. v. 10. De foemina Sunamitide ait Gehasi: Filium non habet, 2. Reg. 4. v. 14. *vid. in Ruth. 4. 14.*

Hoc totum Dei opus est. Ille potest steriles concludere ne pariant: ut Sara conqueritur, Gen. 16. v. 2, sed & recludere eadem potest: & sterilem facere matrem filiorum latentem, Psal. 113. v. ult.

Quod si igitur fructu ventris beat, grato id animo agnoscendum, & opera sedulo danda est, ut soboles in disciplina & timore Domini educatur, Eph. 6. v. 4. Quod si verò benedictionem suam retrahit, non iræ signum id est, sed cogitent secum pii conjuges, quod hæc Dei voluntas sit, cui æquo se animo subicere teneantur. Quanto gaudio tripudiavit Eva, cum Cainum peperisset? Et ecce parricida erat, Gen. 4. v. 19. In quantum animi perturbationem conceperunt Cham Noah, Ismaël Abrahamum, Ruben & Dina Jacobum, Hophni & Pinehas Eli sacerdotem, Absolon Davidem, Rehabeam Salomonem? nonne optassent, se sine prole fuisse? Utile namque est mori, sine filiis, quàm relinquere filios impios, Sir. 16. v. 4.

II *Tanquam graciosus visitator.* Hinc Zacharias: Benedictus Dominus Deus Israël, quia visitavit, & fecit redemptionem plebi suæ.

Judei diu sub jugo Romano fuerant, proprio Rege destituti. Nec propheta ullus amplius inter illos surgebat, ut non immerito quererentur: Signa nostra non vidimus, non est amplius Propheta, Psal.

74. c. 9. Cum igitur quilibet spem decolasse putaret; ecce Deus cum auxilio suo ingruit, visitans populum suum, & ita implet, quod dudum promiserat per Prophetas de mittendo Messia. Rectè enim de eo dicitur: quod differtur, non aufertur. Et licet auxilium suum aliquamdiu retardet, tandem tamen inopinato ingruit, ut homines annuncient opus ejus, Psalm. 64. vers. 10.

Adhuc hodiè fideles suos non relinquitorphanos, Joh. 14. v. 18. sed ad eos veniens, mansurus cum iisdem usque ad consummationem seculi, Matth. 28. v. ult.

1. *Tanquam medicus ad aegros.* Est enim magnus ille sanator, Exod. 15. v. 26. & magister salvationum, Esa. 63. v. 2.

Cum Eliseus Propheta aegrotaret infirmitate, descendit ad eum Joas Rex Israel. Hoc magni æstimandum venit.

Sed majoris putandum est, quod ipse Deus nos invisit, qui est Rex Regum, & Dominus Dominantium, 1. Tim. 6. v. 15.

Nos omnes animâ laboramus, ita ut à p'anta pedis, usque ad verticem non integrum quiddam in nobis, Esa. 1. v. 6. hoc à Protoplastis nostris hæreditariò accepimus, idè non melius nobis consulere possumus, quàm si ad alterum Adamum nos convertamus, qui reparavit, quod prior Adam perdidit, Rom. 5. v. 18. ideo omnes laborantes & oneratos ad se vocat, ad reficiendum eos, Matth. 11. v. 28. Hoc & præstat in sancto verbo suo, & Sacramentis. Hinc David: Nisi quod lex tua gaudium meum est, Psalm. 119. v. 92. Sed perfectè id faciet in vita æterna, ubi exultationem nobis infundet, Tob. 3. v. 22. & omnem lacrymam absterget ab oculis nostris, Apoc. 7. v. 17.

2. *Tanquam liberator ad captivos.* Israëlita in Ægypto duriter affligebantur, cum verò illi clamarent ad Deum propter duritiam suam. Deus ipsos exaudiebat, mittens Moysen, qui fratres suos invisit, & redemit eos, Exod. 3. v. 10.

Nos similiter sub potestate tenebrarum tenebamur, Col. 1. v. 13. in laqueis Satanæ, à quo captivi tenebamur ad ejus voluntatem, 2. Tim. 2. v. 26. Verùm Moyses nos juvare non poterat, Deut. 27. v. 26. Ideo Deus aliam redemptionem misit, & per Christum funes concidit, Psalm. 129. v. 4. & sceptrum exactoris contrivit, Esa. 9. v. 4. & ita in libertatem asseruit.

Die novissimo redemptio hæc plenè consummabitur, ubi nos Dominus salvos faciet, in regnum suum cœleste, 2. Tim. 4. v. 18. Esa. 35. v. 10.

3. *Tanquam frater ad consanguineos.* Cum Palæstini adversus Israëlitas expeditionem suscepissent, immanis Gigas, nomine Goliath surrexit, qui insultavit Israëlitis: huic nemo se opponere ausus est, donec David advenit, qui eum ferè inermis prostravit, & proprio quasi gladio jugulavit, 1. Sam. 17. v. 4. seqq.

Nos similiter potentem adversarium diabolum habuimus, qui & ipse gigas, Esa. 49. v. 24. nec non fortis armatus dicitur, Luc. 11. v. 29. Job. 41. v. 17. Verùm Christus nos fratres suos invisit, & liberavit, qui aliàs per totam vitam timore mortis obnoxii fuisset servituti, Hebr. 2. v. 15.

Sicut igitur mulieres, de universis urbibus Israël egressæ sunt, cantantes chorosq; ducentes in occursum Davidis, atq; dicentes: Percussit Saul mille, & David decem millia, 1. Sam. 18. v. 6. Ita & nos gratâ mente acci-

Aaaa 2 pia-

piamus; quod Christus infernalem Goliath cum toto suo exercitu profligaverit, Psal. 118. v. 15.

Qui verò in peccatis pergit, & hanc gratiæ visitationem agnoscere non vult, hunc Deus in iracundia sua visitabit, ut hostis hostem, donec eum disperdat. Tam citò namq; irasci potest, quàm misereri, Ecel. 5. v. 7.

Exemplo sunt Sodomitæ, quos ita in ira sua visitavit, Gen. 19. v. 24. Ideo nostrum est, cavere, ne Dominum ad iram provocemus, ejusque vindictam nobis acceleremus. Excipiamus eundem potius cum lætitiâ, quando venit nos visitaturus; semitæ enim ejus stillant pinguedinem, Psal. 65. 12. ubicunq; enim divertit, benedictionem post se relinquit, Joel. 2. v. 14.

III. *Tanquam fidelium propugnator.* Exiit enim nobis cornu salutis, in domo David, pueri sui. Sicut locutus est, per os sanctorum, qui à seculo sunt, Prophetarum ejus: Salutem ex inimicis nostris, & de manu omnium, qui oderunt nos.

Hoc nobis valdè salutare est in hac miseriarum valle. Quid enim nobis prodesset, quod Christus nos redemerit, si continuo periculum esset, ne periculum incurreremus, de quo Christus nos redemit? Ideò Zacharias hic nobis ostendit *cornu salutis*, quod Deus bono nostro erexit, ut ejus per fugio utamur, sicut Adonia à Salomone ob seditionem trucidandus, tenuit cornu altaris, 1. Reg. 1. v. 51.

Vocabulum *cornu* in scripturis significat *externam potentiam & robur*. Metaphora à bestiis desumpta est, quæ cornibus suis confidunt, iisque se defendunt. Unde, quando Deus dicit: *Cornua impiorum con-*

fringam, B. Lutherus Germ. id h. m. expressit: *Ich will alle Gewalt der Gottlosen zerbrechen* / Psal. 75. v. 11.

Quando igitur bestia coccinea, quæ septem capita & decem cornua habet, Apoc. 17. v. 7. omnes nervos intendit, ut nos ex propugnaculo nostro deturbet, & sibi subjiciat: omnem metum abjicere, & in *cornu hoc salutis* confidere debemus, dicentes: Si Deus pro nobis, quis contra nos, Rom. 8. vers. 31.

Diabolus nonnunquam etiam *cornua* sua ostendat: *cornua voluptatum*, *cornua superbia*, & *cornua potentie*, quibus carnales confidunt, non perpendentes, quid Propheta dicat, Jerem. 17. v. 5.

Verum nostrum est cautè ambulare, & ex adverso unice cornu salutis respicere, quod Deus nobis erexit in domo David, pueri sui, h. e. in ecclesiâ ubi continue penitentia & remissio peccatorum prædicatur, Luc. 24. v. 47. & si prædicationem hanc fide susceperimus, non est, ut Diabolum metuamus. Ubi enim remissio peccatorum est, ibi vita & salus, Psal. 32. v. 1.

Equidem multi hodie inveniuntur, qui *cornibus suis ardeant*, ut non immeritò piis querendum: Impellendo impulsus sum, ut caderem; & Dominus adjuvat me, Psal. 118. v. 13. Utique adjuvat, est enim expectatio Israël, Salvator noster in tempore tribulationis, Jerem. 14. v. 18. Judich. 9. v. 5.

In hoc proinde *cornu salutis & virtutis* confidamus, ut de plenitudine ejus accipiamus gratiam pro gratia, Joh. 1. v. 16. Nulla enim alia salus est, Act. 4. 12. Ipsi sit laus & gloria in secula seculorum,

Amen.